

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0210
Dok.: PFN40280

Besvarelse af spørgsmål nr. 267 af 1. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministerens kommentar udbedes til artiklen i Ekstrabladet 18/2-06 (Udbryderkongen besat af frihed). Ministeren bedes herunder oplyse, om fangeflugt ikke i sig selv er en forbrydelse og derfor bør medføre ekstra straf (f.eks. 1/3 oveni den oprindelige dom) i stedet for blot en indskrænkning af udgang.”

Svar:

I artiklen fra Ekstra Bladet af 18. februar 2006 beskrives en retssag fra retten i Odense, hvor en person bl.a. er tiltalt for flugtforsøg. Det fremgår endvidere af artiklen, at den tiltalte person tidligere gentagne gange er stukket af fra fængsler, lukkede institutioner, fangetransporter, retssale og politigårde.

Ved lov nr. 382 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven (Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.) blev det gjort strafbart for anholdte og fængslede at flygte.

Efter straffelovens § 124, stk. 1, straffes således den, der flygter som anholdt eller fængslet, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det samme gælder i forhold til personer i forvaring samt personer, der i stedet for varetægtsfængsel, i forbindelse med straffuldbyrdelse uden for kriminalforsorgen eller i medfør af straffelovens § 74 a er frihedsberøvet i institution mv., jf. straffelovens § 124, stk. 3.

Om det tilsigtede strafniveau for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, og muligheden for at idømme strafafsonere disciplinærstraf i anledning af flugten anføres bl.a. følgende i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.4 (FT 2001/02, 2. saml., Tillæg A 3317 ff.):

”Som et udgangspunkt for strafudmålingen forudsættes det, at en overtrædelse af bestemmelsen i førstegangstilfælde straffes med ubetinget fængsel i 30 dage. Det skal dog anses som en skærpende omstændighed, hvis der er tale om, at flere flygter i forening, eller hvis flugten har været nøje planlagt.

Det angivne straffniveau er vejledende og kan fraviges af domstolene i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Navnlig præventive hensyn taler for, at der ved siden af et strafansvar skal være mulighed for hurtigt at kunne reagere med disciplinærstraf over for indsatte i tilfælde af flugt eller flugtforsøg. Justitsministeriet finder derfor, at der fortsat ved siden af straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, skal kunne ikendes disciplinærstraf som hidtil, jf. pkt. 2.1.2. ovenfor.

På den baggrund er der ved fastsættelsen af det angivne straffniveau taget hensyn til, at vedkommende for samme flugt eller flugtforsøg ofte kan være ikendt en disciplinærstraf, jf. straffuldbyrdslovens § 67, nr. 2. En ikendt disciplinærstraf skal således ikke indebære en fravigelse af straffniveauet i nedadgående retning.

I tilfælde af flugt vil dette i øvrigt ligesom i dag fortsat kunne få betydning for spørgsmålet om udgangskarantæne mv., eventuel overførsel til lukket fængsel, udelukkelse fra fællesskab og prøveløsladelse, jf. pkt. 2.1.2.

Hvis en flugt har fundet sted under anvendelse af vold eller trussel om vold mod fængselspersonale mv., vil der ofte være grundlag for at straffe for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, om vold eller trussel om vold mod offentligt ansatte. Har der været tale om vold eller trusler mod andre end offentligt ansatte, kan der i stedet være grundlag for at straffe for overtrædelse af voldsbestemmelserne i straffelovens §§ 244-246 eller for trusler efter straffelovens § 266. Det forudsættes herved, at der ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, straffes i sammenstød med de nævnte bestemmelser, dvs. der skal straffes efter alle de overtrådte bestemmelser.”